

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christophori Ranzovii Equitis Holsati Epistola Ad
Georgivm Calixtvm Professoremm Helmstedensem Qua sui
ad Ecclesiam Catholicam acceßus rationes exponit**

Rantzau, Christoph

Romae, 1651

Epistola Georgii Calixti Ad Christophorum Ranzouium Salutem ab auctore
salutis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12805

Eadem mihi nouæ sectæ deferendæ, eadem antiquæ fidei amplectendæ causa. ad quam te & Vossium nostrum iterum atque iterum inuito, certissimo æternæ salutis lucro, quod extra Catholicam Ecclesiam frustra speratis. Hoc tandem, mi Calixte, rogo, quod ille in simili causa apud .S. Augustinum; si institutum & exemplum meum piget imitari, noli aduersari. Vale. Romæ, Anno Iubilei M D C L Kal. Septemb.

EPISTOLA GEORGII CALIXTI

Ad Christophorum Ranzouium

Salutem ab auctore salutis.

ENEROSE Vir, domine & amice longe carissime, quoties huc venerunt, qui ex Italia redirent, toties de te sciscitatus sum. Fecit enim tuum pietatis, virtutis, & eruditionis studium, cuius hic luculenta specimina edidisti, ut te in oculis geram, & de incolumitate tua sollicitus sim; certa spe nixus, te communi nostræ patriæ magno ornamento insi-

gnique emolumento breui fore. Vt autem fieri solet, alij de te nihil referre poterant, alij nunciabant te Romæ degere, & familiaritatem contraxisse cum Henrico Iulio Blumio, nostræ olim disciplinæ alumno. Cuius rei certiores nos faciebat haud ita pridem Franciscus Henricus VVitzendorpius, patritius Luncburgensis, nisi mihi memoria imponit, cui iam senescens, quod talia attinet, non semper possum fidere. Sed nuper etiam non nemo hac transiit, qui me quidem alloquutus non fuit, nec mihi innotuit, sed alijs narrauit, te admodum familiarem factum Lucæ Holstenio, & nonnullis Iesuitis, qui multoties tibi scrupulos iniicerent, & dubia mouerent, vt propemodum inciperes vacillare, & religionem pontificiam reformatæ anteferre. Venit id ipsum ad aures nostri Vossii, eiusque animum vehementer perculit, vt ad me quoque deferret. Commouebare quidem, fateor, aliquantulum: sed cum me recolligerem, & prudentiam vimque ingenij tui expenderem, & Vossium bono animo esse iussi, & ipse fui; non ignarus, quanta illa tibi diuinitus concessa, & quam frequenter fallant, & plane infidi nuncij sint rumo-

res. Non potes ignorare, inter omnes partes, in quas hodie, proh dolor, scinditur populus Christianus, Pontificiam plurimis superstitionibus, corruptelis, figmentis, & nouitatibus scatere: inter quas etiam est, qui hodie celebratur Iubileus, antea apud Christianos inauditus, & demum ante annos CCCL à Bonifacio IIX. homine improbo institutus. Quamquam hoc malorum minimum videri possit, si cum dictatibus Hildebrandicis aliquanto antiquioribus comparetur. Qui Pontificijs se iungit, cogitur, se separare ab omnibus alijs Christianis, qui sunt per totum orbem terrarum; & quidem ob causas aliquando non admodum graues. Cogitur enim anathema illis dicere, qui Purgatorium non admittunt, qui septenarium numerum Sacramentorum in dubium vocant, qui baptismum Ioannis & Christi eundem fuisse non fatentur. Iam quod attinet primatum Pontificis de iure diuino, eiusque infallibilitatem, mutilationem Eucharistiæ, & Missam sine communicantibus, hæc talia sunt, vt à Christianis Græcis, Lutheranis & Calvinianis, quemadmodum appellamus, reiiciantur: licet ipsi propter eiusmodi reiectionē sue

improbationem à Pontificijs anathemate feriantur. Græca Ecclesia sicut sub iugo tyrannico gemit, & dira seruitute premitur. ita paulatim ignorantia quadam opprimitur, & necessaria ad iudicium de doctrinis controuersis ferendum eruditione destituitur. Calviniana hinc magnam maculam contrahit, quod contra disertam Seruatoris adsertionem corporis sanguinisque Dominici in sancta Eucharistia presentiam inficiatur. Lutherana, quæ dogmati ubiquitatis inherescit, vix minorem, dum hunc satis crassum errorem tuetur & obtrudit. Mi nobilissime Ranzoni, ausim affirmare, vix alibi ecclesiam inueniri melius comparatam, quam in nostra patria, & hic in Ducatu Brunsvicensi, ditionis VVulfebutenlicæ & Calembergicæ. Exulant enim inde non modo superstitiones & corruptellæ pontificiæ, sed etiam Calvinismus, qui presentiam in Eucharistia negat, & illaudabile dogma ubiquitatis. Contra inscientiam quoque in Academia pugnamus, quantum possumus, & optimæ eruditionis studia alias fugientia retinere cupimus & stabilire. Scis etiam pro pietatis & sanctimonix studio nos satagere, & quod doceamus absque eo gratiam Dei, & salu-

tem firmam, & indubitatam subsistere non posse. Superamur tamen fateor, quod severitatem disciplinæ ecclesiasticæ ad pietatem omnino facientis attinet, à Fratribus Boemicæ confessionis. Cæterum tuo consilio & prudentia & auctoritate in patria nostra, quæ adhuc desiderari possint, aut emendari postulent, aliquando suppletum, & correctum iri spem omnino certam concepi. Quæ ne fruster, faxit Deus Optimus Maximus, tibi que inspiret, quæ huc faciant, & ad illustrandam diuinam gloriam, & promouenda patriæ ecclesiæ reipublicæ emolumenta. Si quis autem scrupulus iniectus, ei quæso locum concedere noli. & si forte remouere totum nondum possis, ita suum iter institue ut in reditu nos inuisas: nullus enim dubito, per auxilium diuinum, & mutuam nostram collationem facile sublatum iri. Bene vale & age feliciter nostri memor, quemadmodum nos tui. Ex Academia Iulia. VI. Maij. C I D I D C L.

Generositati tuæ addictissimus

GEORGIUS CALIXTVS